

— Много ефтино, най-ефтиното и хубаво дѣтско списание. То излиза всѣки мѣсецъ по една книжка отъ 24 страници и се плаща само *два лева*, безъ подарѣцитѣ на абонатитѣ, които сж три илюстровани книжки.

— Е-е-е, ти казвашъ, че е ефтино, и азъ виждамъ, но азъ нѣма да го имамъ никога! Прибави Стоянка съ дълбока въздишка. — И при това колко ми се харесва!... Колко ще се радва на картинкитѣ братчето ми Иванчо, а пъкъ разказчетата бихъ ги чела на мама, която може би, не би плакала вече толкова много! Бѣдната мама!

Въ това врѣме леля ме извика и азъ се върнахъ у дома. Мислихъ нѣколко пѣти за бѣдната Стоянка и знаешъ ли, какво рѣшихъ?...

VII.

Какво рѣшила Милка.

... Двата лева, които имамъ, ще послужатъ още за единъ абонатъ на списанието „*Другарка*“ и Стоянка ще бѣде много доволна. Позволявашъ ли ми, мамо?

Майката не се одържѣ и хвана онази черно-коса главичка между рѣцѣтѣ и, като я милваше и цѣлуваше, казваше ѝ: „Чедо мое, ами куклата?“

— Ехъ, мамо, азъ вече не мисля за нея.

— Браво, дѣще, така те искамъ, нѣма да си нещастна.

